

سازمان های پولی و مالی بین المللی
International Monetary & Financial Organizations

دکتر مقتدا الانام روانبخش

مهر ۱۴۰۳

سرشناسه: روانبخش. مقتداً الانام

عنوان و نام پدیدآور: سازمان های پولی و مالی بین المللی. مقتداً الانام روانبخش

مشخصات نشر: تهران: آفتاب گیتی، ۱۴۰۳

مشخصات ظاهری: ۱۸۰ صفحه

وضعیت فهرست نویسی: فیپا.

عنوان اصلی: سازمان های پولی و مالی بین المللی &

Financial Organizations

موضوع: مدیریت و اقتصاد

عنوان: سازمان های پولی و مالی بین المللی

نویسنده: دکتر مقتداً الانام روانبخش

ناشر: انتشارات شاهکار قلم

طراحی جلد: ستاره روانبخش

صفحه‌آرایی: سیده مریم طباطبایی

شمارگان: ۲۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - تابستان ۱۴۰۳

لیتوگرافی و چاپ: مجده

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۴۵۶-۲۶-۳

قیمت: ۲۵۰/۰۰۰ تومان

فهرست

۹	دیباچه
۱۳۳	فصل اول: تاریخچه ایجاد سازمان ها، دلایل و ضرورت ها
۱۳۳	معرفی
۱۶۶	تعريف سازمان
۱۷۷	ویژگی های سازمان
۱۷	انواع سازمان ها از نظر ماهیت کار
۱۷	۱- سازمان های تجاری
۱۸	۲- سازمان های غیرانتفاعی
۱۸	۳- سازمان های دولتی یا سیاستگذار
۱۹۹	سازمان ها از نظر گستره کار و وظایف:
۲۰	فصل دوم: سازمان های بین الملل
۲۰	تعريف
۲۰	سیر تاریخی سازمان های تجاری، مالی و اقتصادی بین المللی
۲۱	اهداف مشترک سازمان های بین المللی
۲۲	مزایای سازمان های بین المللی
۲۲	محدودیت های سازمان های بین المللی
۲۳	انواع سازمان های بین المللی
۲۶	مسئولیت ها و نقش سازمان های بین المللی
۲۸	ساختار سازمان های بین المللی
۳۲	فصل سوم سازمان ملل متحد
۳۲	مقدمه
۳۲	مبانی تاسیس سازمان ملل متحد
۳۳	اهداف و اصول
۳۵	اعضای سازمان ملل متحد
۳۵	ارکان سازمان ملل متحد
۳۵	شورای امنیت
۳۶	جمعی عمومی
۳۶	دیوان بین المللی دادگستری
۳۶	شورای اقتصادی و اجتماعی

۳۶	شورای قیمت
۳۷	دیرخانه و دیرکل
۳۷	عملکرد
۳۸	ضرورت اصلاح و بازسازی
۳۸	نتیجه‌گیری
۳۹	سازمان‌های تخصصی سازمان ملل متحد
۴۳	دفاتر سازمان‌های وابسته به سازمان ملل متحد در ایران
۴۶	فصل چهارم: سازمان‌های پولی و مالی
۴۶	تعريف و ویژگی‌های سازمان‌های پولی و مالی
۴۹	عصر پیدایش سازمان‌های پولی و مالی
۴۸	اهداف کنفرانس برتون وودز
۴۸	وجه تمایز سازمان‌های پولی از سازمان‌های مالی
۴۹	ابزارهای سیاست پولی در ایران
۵۲	ابزارهای مستقیم
۵۲	ابزارهای غیر مستقیم
۵۱	سازمان‌های مالی
۵۲	ابزارهای سیاست‌های مالی
۵۲	سطح مالیات:
۵۳	سیاست مالی انقباضی و انبساطی
۵۳	سیاست مالی انقباضی
۵۲	سیاست مالی انبساطی
۵۴	گروه بندی‌های سازمان‌های پولی و مالی بین المللی
۵۶	سازمان‌های با مقیاس جهانی
۵۶	سازمان‌های با مقیاس منطقه‌ای
۵۸	سازمان‌های همکاری اقتصادی
۵۹	سازمان‌های تخصصی
۶۱	فصل پنجم: نهادهای مالی
۶۱	تعريف
۶۲	وظایف نهادهای مالی
۶۲	نهادهای مالی در ایران
۶۲	نهادهای مالی بازار سرمایه

۶۳	تشریح نهادهای مالی در بازار سرمایه
۶۴	الف: اولین نهاد های خود تنظیم گری بورس.....
۶۵	۱-بورس اوراق بهادر.....
۶۶	ارکان بورس اوراق بهادر.....
۶۷	ترکیب شورای بورس
۶۸	وظایف شورای بورس
۶۹	هیات مدیره بورس و وظایف آن
۷۰	هیات پذیرش شرکت ها در بورس
۷۱	سازمان کارگزاران بورس
۷۲	هیات داوری در بورس.....
۷۳	ابزارهای عملیات بورس
۷۴	۱- استناد خزانه.....
۷۵	۲- اوراق قرضه.....
۷۶	۳- اوراق سهام.....
۷۷	مزایای انتشار استناد خزانه اسلامی.....
۷۸	تفاوت اوراق قرضه با سهام.....
۷۹	انواع اوراق قرضه.....
۸۰	۲- بورس کالا در ایران.....
۸۱	تعاریف و سوابق.....
۸۲	تأثیر بازار بورس بر اقتصاد.....
۸۳	روش ها و ابزارهای معاملات بورس کالا
۸۴	انواع قراردادهای مورد معامله در بازار فیزیکی:
۸۵	رینگ های معاملات
۸۶	بازار فرعی(بازار کالاهای مشکل دار)
۸۷	بازار مشتقه
۸۸	۳- بورس انرژی.....
۸۹	تعاریف و سوابق.....
۹۰	فعالیت های اصلی شرکت بورس انرژی.....
۹۱	مزایای پذیرش و معامله در بورس انرژی ایران
۹۲	دومین نهاد مالی در بازار سرمایه یا واسطه های بازار
۹۳	سومین نهاد مالی در بازار یا سایر فعالان بازار سرمایه.....

۹۰	فصل ششم: نهادهای مالی ایران فعال در بازار بورس
۹۰	مقدمه
۹۰	انواع نهادهای مالی
۹۰	بانک‌های تجاری
۹۱	شرکت‌های کارگزاری
۹۱	شرکت‌های تامین سرمایه ⁴ Investment Bank
۹۲	صندوق‌های سرمایه‌گذاری
۹۲	مزایای صندوق‌های سرمایه‌گذاری
۹۳	▪ نوع صندوق‌های سرمایه‌گذاری
۹۴	مشاوران سرمایه‌گذاری و سبدگردان‌ها
۹۵	صندوق‌های بازنیشستگی
۹۵	شرکت‌های بیمه‌ای
۹۵	صندوق زمین و ساختمان
۹۶	شرکت سپرده‌گذاری مرکزی
۹۶	جمع‌بندی
۹۷	فصل هفتم: معرفی چند نهاد پولی و مالی جهانی
۹۷	بخش اول فصل هفتم: صندوق بین المللی پول
۹۷	تاریخچه
۹۸	اهداف صندوق بین المللی پول
۹۸	ساختار صندوق بین المللی پول
۱۰۲	نقد فعالیت‌های صندوق بین المللی پول
۱۰۵	بخش دوم فصل هفتم: گروه بانک جهانی
۱۱۰	۱- بانک بین المللی باز سازی و توسعه
۱۱۲	۲- موسسه مالی بین المللی
۱۱۴	۳- موسسه بین المللی توسعه
۱۱۵	۴- آژانس تضمین سرمایه‌گذاری‌های چند جانبه
۱۱۷	۵- مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری
۱۱۵	بخش سوم فصل هفتم: سازمان تجارت جهانی (WTO) Word Trade Organization
۱۱۵	تاریخچه
۱۱۸	ضعف‌های گات
۱۱۹	مزایای عضویت در سازمان تجارت جهانی

۱۲۰	اصول سازمان تجارت جهانی
۱۱۸	ایران و سازمان تجارت جهانی
۱۲۱	فصل هشتم: معرفی چند سازمان و نهاد منطقه ای
۱۲۱	بخش اول: فصل هشتم: اتحادیه اروپا
۱۲۲	روند عضوگیری و فاجعه برگزیت
۱۲۳	ارکان و اهداف بنیانگذاران از ایجاد اتحادیه
۱۲۵	حقوق مهم اتباع اتحادیه اروپا
۱۲۷	نگاهی گذرا بر روابط ایران و اتحادیه اروپا در دو سه ده اخیر
۱۲۹	فرجام سخن
۱۳۱	بخش دوم: فصل هشتم: سازمان همکاری های شانگهای
۱۳۱	تاریخچه
۱۳۱	علل گرایش اعضای سازمان همکاری های شانگهای به فعالیت های اقتصادی
۱۳۲	فرصت های ایران در سازمان همکاری شانگهای
۱۳۵	متن سخنرانی مرحوم دکتر رئیسی در بیست و سومین نشست سران سازمان همکاری های شانگهای:
۱۴۱	بخش سوم: فصل هشتم: سازمان بربیکس
۱۴۱	معرفی
۱۴۲	تاریخچه، اهداف و سیاست ها
۱۴۶	مزایای عضویت ایران در بربیکس
۱۴۶	منافع اقتصادی
۱۴۷	منافع سیاسی
۱۴۸	منافع استراتژیک
۱۴۸	منافع اجتماعی و فرهنگی
۱۴۹	نتیجه گیری
۱۵۵	سخنان رئیس جمهور اسلامی ایران در اجلاس آفریقای جنوبی
۱۵۲	بخش چهارم: فصل هشتم: سازمان همکاری های اقتصادی منطقه ای اکو ECO
۱۵۲	تاریخچه
۱۵۹	تأثیر فروپاشی شوروی بر گسترش اکو
۱۶۰	اهداف سازمان اکو
۱۶۰	تشکیلات اکو
۱۶۰	عوامل واگرایی در سازمان اکو

بخش پنجم: فصل هشتم: اتحادیه ملل جنوب شرق آسیا (آسه آن)	۱۵۵
بخش ششم: فصل هشتم: سازمان همکاری اقتصادی آسیا، لقیانوس آرام (APEC)	۱۶۲
بخش هفتم: فصل هشتم: موافقت نامه تجارت آزاد آمریکای شمالی	۱۶۴
بخش هشتم: فصل هشتم: بانک توسعه اسلامی Islamic Development Bank	۱۶۷
پیوست ها: فهرست سازمان های پولی و مالی بین المللی	۱۶۷
منابع تكمیلی	
معرف نویسنده	

هدف از شناخت سازمان های پولی و مالی بین المللی، آشنایی با سازمان های مربوط و بررسی نقش موسسات پولی و مالی بین المللی در تامین نیازهای اقتصادی، پولی و مالی دولت ها، سازمان های بازرگانی و همچنین امور سرمایه گذاری و آشنا نمودن خوانندگان با فعالیت ها و مسائل جاری بازارهای پول و سرمایه بین المللی، اتحادیه ها و همگرایی های منطقه ای است.

با گسترش روابط جهانی و تعاملات، مناسبات، معاملات و تبادلات آنها، روزبروز پیوندهای بین ملت ها و دولت ها در حوزه های مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، پولی و مالی، دفاعی و امنیتی و... افزایش یافته است. به تعبیری موضوع "ناسیونالیسم" یا "ملی گرایی" جای خود را به "انترناسیونالیسم" داده است. ملی گرایی یا ناسیونالیسم (به فرانسوی: Nationalisme) یک ایده و جنبش است که هدف آن ترقی بخشیدن منافع یک ملت است. "ملی گرایی" نوعی آگاهی جمعی است، یعنی آگاهی به تعلق به ملت که آن را "آگاهی ملی" می خوانند. آگاهی ملی، اغلب پدیدآورنده حسن وفاداری، شور و دلبستگی افراد به عناصر تشکیل دهنده ملت (ژئوگرافی، زبان، سنت ها و عادات ها، ارزش های اجتماعی، اخلاقی و...) است و گاه موجب بزرگداشت مبالغه آمیز از آنها و اعتقاد به برتری این مظاهر بر مظاهر ملی دیگر ملت ها می شود.

انترناسیونالیسم Internationalism معنای مبهمی دارد و در موارد بسیاری، به کار می رود، اما مفهوم کلی آن عقاید و سیاست هایی است که بر منافع مشترک اقوام و ملت ها تکیه می کنند و با ناسیونالیسم، مخالفت دارند.

انترناسیونالیست ها بر آنند که اگر میان دولت ها همکاری مسالمت آمیز وجود نداشته باشد، میان ملت ها ممکن است. بدین ترتیب، انترناسیونالیسم، آگاهی به این است که هر فرد به یک جامعه جهانی، تعلق دارد و ملتی که او به آن تعلق دارد، باید به سازمان هایی که متعلق به آن جامعه جهانی است، پیوندد. این عقیده در عین حال، شامل واگذاری بیشترین یا کمترین درجه حاکمیت ملی - به میزان عقیده شخص به همکاری بین المللی به موسسات بین المللی است.

کسانی که هوادار کمترین میزان واگذاری حاکمیت اند، این واگذاری را تا جایی مجاز می دانند که برای حفظ و تقویت امنیت بین المللی لازم باشد. کسانی که هوادار بیشترین میزان واگذاری هستند، از نوعی حکومت جهانی جانبداری می کنند و بین این دو حد، درجات گوناگونی از انترناسیونالیسم وجود دارد. این نظریه با عقیده "جهان میهنه" یکی نیست، زیرا انترناسیونالیسم از فرد نمی خواهد که از ملت یا دولت خود بپردازد، بلکه خواهان رابطه بیشتری میان فرد و دیگر ملت های جهان است.

از طرفی، ورود به هزاره سوم میلادی، جهان را با پیچیدگی های نوینی مانند توسعه شبکه ایترن特، بازارهای دیجیتال، هوش مصنوعی و... مواجه ساخته است. ولی نتوانسته است موانع بزرگی مانند فقر، فساد، کم توجهی به آموزش و پرورش، از بین رفتن محیط زیست، کاهش بدھی کشورهای فقیر، کاهش ارزش پول ملی بسیاری از کشورها، فقدان سرمایه گذاری در زیر ساخت ها، مرگ و میر کودکان، جنگ های منطقه ای مانند جنگ غره و... را حل کند.

لذا تهیه و تدوین قوانین ملی، به تنهایی نمی تواند در سطح جهانی و حتی منطقه ای کاربرد چندانی داشته باشد. به همین دلیل، به همراه سازمان های ملی، سازمان های، منطقه ای، بین منطقه ای و جهانی نیز شکل گرفته تا یک موضوع را در ابعاد جهانی بیینند. برای اینکه آثار ماموریت آنها در سطح ملی نیست، به عنوان مثال روند کمی و کیفی تولید و تجارت، تجارت بین الملل، جابجایی ارز، تبادلات بانکی، حمل و نقل های هوایی، دریایی، زمینی و لوله ای، حقوق بشر و امور دموکراسی، بهداشت جهانی، مبارزه با مواد مخدر، رسانه های جمعی و فضای مجازی، مسائل کار و کارگری و اشتغال، مهاجرت، توسعه کشاورزی و مبارزه با آفات گیاهی، رشد کمی و کیفی صنعتی، قوانین گمرکی و تعرفه های بازرگانی، همکاری های علمی و فنی، دانشجویی و دانشگاهی، انتقال تکnولوژی، حفاظت از آب و خاک، هوا و ارزی، بیان زدایی، حفاظت از منابع زیستی و مبارزه با آلودگی محیطی، سیاست و حکمرانی و... را می توان نام برد.

به همین دلیل ابزارهای موجود و سازمان های فعلی، باید در سطح جهانی ارتقا یابند تا پوشش کامل را برای همه دولت ها و ملت ها داشته باشند. به نظر می رسد، نیمه دوم قرن بیستم و ورود به قرن ۲۱ را قرن رشد کمی شگفت انگیز سازمان های بین المللی باید دانست که به این رشد کمی، با گذار از نیمه قرن بیستم به لحاظ پیچیدگی ساختاری و نیز اشتغالات و فعالیت های گسترده سازمان ها و نیز تنوع و تکثر در قبول مستولیت های بین الملل، رشد کیفی را نیز باید مزید کرد.

سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰ میلادی، اهداف توسعه هزاره (MDGs) را در قالب هشت هدف مشترک مطرح کرد.

این اهداف باید تا سال ۲۰۱۵ تأمین می شدند. اهداف توسعه هزاره (به صورت مخفف: MDGs) (به انگلیسی: Millennium Development Goals)، هشت آرمان و هدف توسعه بین المللی تا سال ۲۰۱۵ بود که پس از اجلاس هزاره (Millennium Summit) سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰ و در پی تصویب بیانیه هزاره سازمان ملل متحد (United Nations Millennium Declaration) تعیین شدند.

این اهداف بر اساس اهداف توسعه بین‌المللی OECD DAC بودند و در قالب "تشکیل استراتژی برای قرن ۲۱" مورد توافق وزرای توسعه قرار گرفتند. در سال ۲۰۱۶ اهداف توسعه پایدار (SDGs) جایگزین اهداف توسعه هزاره شد.

همه ۱۹۱ کشورهای عضو سازمان ملل متحد و حداقل ۲۲ سازمان بین‌المللی متعهد شدند تا به دستیابی اهداف توسعه هزاره تا سال ۲۰۱۵ کمک کنند.

این آرمان‌ها و اهداف عبارت بودند از:

آرمان ۱: از بین بردن فقر مطلق و گرسنگی

آرمان ۲: دست یافتن به آموزش ابتدایی همگانی

آرمان ۳: گسترش و ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

آرمان ۴: کاهش مرگ‌ومیر کودکان

آرمان ۵: بهبود سلامت مادران

آرمان ۶: مبارزه با ایدز، مalaria و دیگر بیماری‌ها

آرمان ۷: تضمین پایداری (پایایی) محیط زیست

آرمان ۸: گسترش مشارکت جهانی برای توسعه

هر آرمان دارای اهداف مشخص و تاریخ‌های معین جهت دستیابی به آن اهداف بود. هشت آرمان با ۲۱ هدف مشخص اندازه‌گیری می‌شدند. در ژوئن ۲۰۰۵ و جهت سرعت بخشیدن دستیابی به اهداف، وزرای دارایی گروه هشت موافقت کردند که بودجه کافی را برای بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول (IMF) و بانک توسعه آفریقا (AfDB) فراهم کنند تا آنها ۴۰ تا ۵۵ میلیارد دلار بدھی اعضای گروه کشورهای فقیر به شدت بدھکار (HIPC) را لغو کنند. به این ترتیب این کشورها اجازه پیدا می‌کردند تا منابع خود را به سمت برنامه‌های بهبود بهداشت و آموزش و کاهش فقر هدایت کنند.

متقدان اهداف توسعه هزاره از فقدان تحلیل و توجیه لازم و کافی در پس اهداف انتخاب شده و نیز دشواری یا عدم اندازه‌گیری برخی از اهداف و پیشرفت نامتوازن و برخی مسائل دیگر انتقاد داشتند.

همه این مسائل به دلیل ابعاد جهانی در شکل و قالب سازمان‌های بین‌المللی از دولت‌ها پیگیری می‌شود.

بحث سازمان های پولی و مالی در سطح بین الملل یکی از ابعاد بزرگ سازمان های جهانی است. قسمتی از یک کیک یا فاج هندوانه است که فقط در ارتباط با همین موضوع صحبت می کند. هر چند که این موضوع نیز بسیار گسترده است و نیازمند تحقیقات و مطالعات عمیق، مستمر و ماندگاری است.

باید تا این کتاب بتواند نسیمی از کلیت مسئله یاد شده را برای شما به ارمغان آورد و علاقه مندی لازم را برای کنگاش بیشتر در این مهم فراهم سازد.

دکتر مقتداً‌الاتام روانبخش

M_Ravanbakhsh@yahoo.com

تابستان ۱۴۰۳